

ВК

ІОНИ ОБДАРУВАННЯ

Талант, успадкований від бабусі

Династія - це родина, де від покоління до покоління передаються фахова майстерність, традиції виховання. Як це досягається? Чому вдається далеко не всім? Схоже, на все впливають життєві орієнтири, духовні і моральні цінності. Можливо, династія, - це певною мірою вроджені здібності людини, але разом з цим - скарбниця найцінніших родинних традицій, вміння і бажання їх зберегти і передати своїм нащадкам. І не обов'язково, щоб усі обрали однакову спеціальність, головне - атмосфера творчості і взаєморозуміння. Саме така атмосфера панує у родині Валерії Колодежної.

Валерія - учениця 5 класу Костопільської загальноосвітньої школи №5. Правду кажуть, якщо людина талановита, то вона талановита у всьому. Валерія має похвальні листи за високі досягнення у навчанні, бере участь у конкурсах та олімпіадах; є активною учасницею Центру інтелектуального розвитку «Сузір'я» і переможницею чемпіонатів з логічної гри «Го», нагороджена 6 медалями, дипломами та грамотами.

Але найголовніше захоплення дівчинки - малювання. У 2011 році стала займатися в художній школі і виявилось, що Валерія має неабиякий талант до живопису. За цей невеликий період вона намалювала більше десятка чудових картин. У будинку школярів була розміщена персональна виставка її малюнків.

Дівчинка є переможцем Всеукраїнського конкурсу дитячої творчості «Податки очима дітей», нагороджена дипломом, грамотами та цінними подарунками. Її малюнок «Сплатимо податки і дочекаємось достатку» знаходиться на виставці в музеї у Києві.

Валерія брала участь у конкурсі «Мій рідний край», у IV Всеукраїнській виставці - фестивалі «Обдаровані діти України», її робота була представлена у Київському палаці дітей і юнацтва, а саму дівчинку нагороджено дипломом за високі творчі досягнення.

Юна художниця зізналася, що обожнює малювати пейзажі, графіку і не любить малювати натюрморти.

Звідки береться талант? Відповідь на це питання ми знайшли, поспілкувавшись з бабусею Валерії пані Іриною. Родом Ірина

Калениківна із Космачева. Сім'я була велика - 9 дітей. Всі вчилися дуже добре, з великим бажанням. Мама, Уліта Денисівна, героїня ордену трьох ступенів «Материнська слава», гарно ткала килими, вишивала. Сама створювала композиції, і ціле село приходило до неї переймати узори. Від матері навчилися вишивати, в'язати і дочки. Ірина Калениківна вишиває прекрасні рушники, скатертини, в'яже гачком.

Доньки, Світлана та Тетяна, (мама Валерії) теж гарно малювали. Світлана мріяла стати модельєром, та не судилося. Закінчила факультет журналістики, спочатку працювала у районній газеті «Червоний промінь» («Вісник Костопільщини»), тепер - у редакції газет «Рівне вечірнє» та «Рівне експрес». І паралельно вдома малювала.

Пані Ірина розкрила невеличкий родинний секрет. Виявляється, родичем по материній лінії був наш талановитий земляк, художник і графік, поет Ніл Хасевич.

Ірина Калениківна пригадує розповіді своєї мами про те, що Ніл приходив у гості до родини Гордійчуків (дівоче прізвище). Приходив потай вночі, бо переховувався від влади. Пригадує, що разом з батьком зробив ткацький верстат і навіть сам ткав. Низенький ростом, з бородою, у сірому плащі - такі спогади залишилися у пам'яті пані Ірини про цю талановиту людину.

Талант не пропадає... Він передається через покоління. Можливо, Валерія успадкувала талант свого знаменитого родича, бо любить малювати графіку, а може, він передався їй через покоління бабусь. Але хочеться, щоб ця талановита дівчинка знайшла своє покликання у житті.

Анна НАДЕЖДИНА.